

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Pfv.VII.21.892/2017/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Osztovits András előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Posta Attila ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző:
dr. Dobrossy István ügyvéd

Más perbeli személyek neve és perbeli állása:

beavatkozó a felperes pernyertessége érdekében

Képviselője: Dr. Bíró Barna ügyvéd

A per tárgya: nemzetközi fuvardíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Győri
Ítéltábla Gf.II.20.159/2016/4. számú részítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Győri Törvényszék
G.20.536/2015/25. számú részítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2014 augusztusa és 2015 januárja között a fuvarozó felperes és a megrendelő alperes között nemzetközi árutovábbításra irányuló szerződések jöttek létre. Ezen időszak alatt egy konkrét megbízás alkalmával, 2014. augusztus 8-án az alperes megrendelésére felrakott gyorsfagyasztott meggy és fagyasztott zöldségkeverék szállítmányt a címzett nem vette át.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes módosított keresetében az alperes megbízásából végzett, 2014. augusztus 31. és 2015. január 5-e között lejárt 15 fuvardíj számla részben forintban, részben euróban történő megfizetésére kérte az alperes kötelezését.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy azzal szemben beszámítási kifogást terjesztett elő. A felperes fuvardíj követelésének jogalapját és összegét 5.099.970 Ft erejéig nem vitatta, azzal szemben beszámította a 2014. augusztus 8-i fagyasztott meggy fuvarozása során keletkezett 3.308.317 Ft árukárát és 1.791.653 Ft tárolási díj követelését (együtt 5.099.970 Ft), valamint a meggy átvétele megtagadását követően felmerült 127.000 Ft szakértői költséget, illetve a fagyasztott zöldségkeverék 200.882 Ft átpalettázási költségét.

Az első- és másodfokú részítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság részítéletével 5.099.970 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest. Megítélése szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 213. § (2) bekezdése alapján a részítélet meghozatalának feltételei fennálltak, ezért az ellenkérelemben nem vitatott kereseti követelés erejéig kötelezte annak megfizetésére az alperest. Az elsőfokú bíróság utalt arra: a beszámítási kifogás vizsgálata még további nagy terjedelmű bizonyítást igényel, az ennek eredményeként hozandó ítélettel a részítélet módosítható, hatályon kívül helyezhető.
- [5] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét azzal a módosítással hagyta helyben, hogy mellőzte az alperes kötelezését 486.080 Ft tőke után a 2014. november 11-étől a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: az rPp. 213. § (2) bekezdése és a 3/2000. PJE határozat alapján a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a jogvitát lezárja-e a kereset tekintetében és a tárgyalást elhalasztja az ellenkövetelések további tárgyalása érdekében. Jelen perben az alperes a felperes által megjelölt fuvardíj tartozását nem vitatta, ellenkövetelésének összege pedig csak kis mértékben tért el a keresettel követelt összegtől. A másodfokú bíróság szerint a peres felek érdekeit az elsőfokú bíróság nem mérlegelte okszerűtlenül, így jogszabálysértés nélkül hozott részítéletet. E körben határozatában számos körülményt mérlegelt. Többek között azt, hogy a beszámítási kifogással érvényesített igény megalapozottságának vizsgálata még hosszabb bizonyítási eljárás lefolytatását teszi szükségessé. Ezzel összefüggésben hivatkozott a nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló, az 1971. évi 3. tvr.-el kihirdetett Genfi Egyezmény (CMR) számos rendelkezésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős részítélet az Alaptörvény XV. cikkébe, az rPp. 3. § (3) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe, 213. §-ába és 221. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő. Álláspontja szerint a részítélet meghozatalának nem álltak fenn a törvényi feltételei, mivel az nem a kereseti kérelem önállóan elbírálnakó egyes részeit érinti, ugyanakkor indokolatlan előnyben részesíti a felperest, ami sérti a törvény előtti egyenlőség elvét is. A részítélet meghozatala jelentős üzleti kockázatviselésére kényszeríti az alperest, mivel a felperessel szembeni kártérítési igényéről csak több éves peres eljárást követően várható jogerős bírói döntés, amely időszak alatt a felperes esetlegesen fizetéseképtelenné válhat.
- [7] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős részítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A Kúria a jogerős részítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [9] Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt állította: az eljárt bíróságok jogszabálysértő módon jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes keresetének egy része részítélettel elbírálnakó. E körben arra hivatkozott, hogy ezzel sérült a felek perbeli esélyegyenlősége és jelentős üzleti kockázatot kell ezáltal viselnie. A Kúria egyetért az alperessel abban, hogy az rPp. 213. § (2) bekezdése és az azt értelmező 3/2000. PJE határozat alapján a bíróságoknak a konkrét körülmények mérlegelésével kell dönteniük abban a kérdésben, hogy részítélet esetén nem sérül-e szükségtelenül a beszámítási kifogást előterjesztő alperesnek a szembenálló követelések együttes elbírálnakához fűződő érdeke, illetőleg mennyiben indokolt a felperes jogvédelme vagy -pergazdaságossági okból - a jogvita részleges lezárása.
- [10] A perbeli esetben az eljárt bíróságok helyesen, jogszabálysértés nélkül mérlegelték a felek által e körben előadottakat. A Kúria kiemeli a hivatkozott szempontok közül azt, hogy az alperes a felperes részítélettel megítélt követelését sem jogalapjában, sem összepszerűségében nem vitatta, az általa beszámítási kifogásként előterjesztett kárigény pedig nem a keresettel érvényesített fuvarozási díj igényekhez, hanem a peres felek között létrejött, de a felperes által jelen perben nem érvényesített fuvarmegbízáshoz kötődik. A felperes kereseti követelésének jogalapját és összepszerűségét az alperes által hivatkozott kárigény nem befolyásolja.

- [11] A Kúria megítélése szerint a jogerős részítélet meghozatalának az rPp. 213. §-ában meghatározott feltételei a fent írt okra, illetve a jogerős határozatban kifejtettekre tekintettel fennálltak, figyelemmel a 3/2000. PJE határozatban kifejtettekre is. A másodfokú bíróság az rPp. 221. §-ában meghatározott indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett. A bizonyítékok beszerzésére, mérlegelésére vonatkozó eljárási szabályokat nem sértette meg, hiszen maga az alperes sem állította, hogy a részítélettel elbírált kereseti kérelem megalapozottságát vitatta volna. Épp azért került sor a részítélet meghozatalára, mivel a beszámítási kifogás megalapozottságának elbírálása még hosszabb bizonyítást igényel. Az rPp. 213. §-ának rendelkezéseiből következően előfordulhat olyan helyzet, hogy az egyik peres fél követelését jogerős határozat állapítja meg, míg a másik fél követelése tárgyában tovább folyik az eljárás, de ez az Alaptörvény hivatkozott cikkének sérelmét nem jelenti, diszkriminációt nem valósít meg. Ugyanez a helyzet állna elő akkor is, ha az alperes nem beszámítási kifogás útján, hanem önálló keresettel érvényesítené igényét.
- [12] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak az alperes által hivatkozott jogszabálysértéseket, ezért a jogerős részítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [13] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében 150.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjigényt terjesztett elő. Tekintettel arra, hogy ezt az igényét megbízási szerződéssel nem igazolta, a Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes - figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire, a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett jogi tevékenységgel arányban álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [14] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2018. április 19.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró